

или 30 години. Остави се, дѣдо, отъ тази безполезна работа, защото ти ще живѣешъ още нѣколко дни.

— Ехъ, дѣца, кротно имъ отговорилъ старецътъ, азъ съмъ привикналъ да работя още отъ малкъ. Отъ тази си работа азъ не очаквамъ полза, но човѣкъ трѣбва да се труди и за другитъ. Като садя това дърво, азъ се радвамъ, че макаръ и да не дочекамъ сѣнката му, а не и плода му, то поне моятъ внукъ слѣдъ врѣме ще събира плодоветъ му и ще ме помѣнува съ благодарностъ. А това за мене е добъръ плодъ.



При това никой не знае до кога ще живѣя. Смъртъта не гледа нито на сила, нито на хубостъ, нито на младостъ. Колко дѣца и младежи съмъ заровилъ!... И кой знае: може би, вашиятъ часъ е по-близу, и черната земя ще погълне по-рано васъ.

Думитъ на стареца се изпълнили. Тритъ